

برخی کمبودها و نقایص ممکن است آدم را زمینگیر کند و به او اجازه رشد و پیشرفت ندهد، مثل قیافه غیر معمول ، انواع معلولیت ها، حافظه ضعیف و ... اما بسیار دیده شده که همین انسان ها با انواع کمبودها و کمو کاستی ها پر واز می کنند و در آسمان موفقیت به آوج می رسند. نمونه اش رقابت پارالمپیک است و قهرمانان.

یکی از این موارد جوانی است ژاپنی که کارش تولید محتوا در شبکه های مجازی است و به خاطر داشتن چانه نوک تیز و غیر معمولش آن قدر از ویدئوهایش در شبکه های مجازی باز خورد مثبت می گیرد که او را به یکی از پر طرفدار ترین سلبریتی های اینترنتی تبدیل کرده است.

چونوچک تا ه سالگی صورتی عادی داشت، اما آهسته آهسته چانه اش کشیده شد و شکلی تیز پیدا کرد، تا حدی که دوستانش او را به خاطر این موضوع مسخره می کردند. اما او تحت تأثیر قرار نگرفت و حتی توجش به ظاهر منحصر بفردش بیشتر جلب شد و از زمانی که در شبکه های اجتماعی فعال شد، ویدئوهای ساخت که حول محور چانه اش می چرخید.

همین ظاهر عجیب باعث شد بسیاری از کاربران او را دنبال کنند و تحت تأثیر شوخی هایش قرار بگیرند. برخی کاربران او را با شخصیت های چانه بلند مانگای «یو گی او» مقایسه می کنند و معتقدند طراحان مانگا برای طراحی این شخصیت ها از شکل او الهام گرفته اند. مدتی پیش، تعدادی از دنبال کنندگانش که به حدود ۵۰ هزار نفر می رسند، از او خواسته بودند از چانه اش عکس رادپولوزی بگیرد و موضوع را با پزشکان مطرح کند. چونوچک هم این کار را کرد و گفت با اینکه او تنها عضو خانواده است که چانه نوک تیز دارد پزشکان ویژگی خاص او را ژنتیک می دانند. البته خودش در گذشته ادعا کرده بود که تا سالگی خیلی شیر نوشیده و کلسیم شیر باعث کشیدگی چانه اش شده که البته این حرفش تنها ادعایی خنده دار بود. هنوز هم برخی از کاربران صفحه های اجتماعی او را به خاطر داشتن چنین ظاهری دست می اندازند، اما چونوچک این ویژگی را مزیت خود می داند و خودش هم در شبکه های اجتماعی با چانه اش شوخی می کند.

در این گزارش آمده که مشلا شهرداری تهران تنها برای تعریض ۳۰ متری جدید خیابان سلیمانیه حداقل زندگی تا بهمن ۷۲ واحد مسکونی را خریداری و تخریب کرده است با بتواند ۱۵۲ متر را به فضاهای عمومی شهری اضافه کند.

در این طرح ها، رضایت مالکان هم شرط بوده آنها هم به خاطر وسعت شهر، خانه های کودکی شان را رها کرده اند تا شهرشان آبادتر بماند.

ایرانی بازی

نگاهی به بهترین بازی های کامپیوتری ایرانی که در پلتفرم های جهانی امتیازهای بالایی کسب کرده اند

در سال های اخیر، ایران شاهد دگرگونی چشمگیری در دنیای سرگرمی دیجیتال بوده است؛ دگرگونی ای که حالا نه تنها در آمار رسمی، بلکه در سبک زندگی و هویت نسل جوان ایرانی، ریشه دوانده است. براساس گزارش های تازه و به گفته مدیرعامل بنیاد ملی بازی های رایانه ای، امروز نزدیک به ۳۰ میلیون ایرانی به بازی های ویدئویی روی آورده اند: نسلی با متوسط سنی ۲۷ سال که روزانه چیزی حدود ۸۲ دقیقه از وقت خود را صرف تجربه دنیای پر رمز و راز بازی ها می کند. این ارقام، فراتر از یک سرگرمی ساده، نشان دهنده تغییر بزرگی در فرهنگ روزمره ما است: تغییری که ایران را به یکی از قطب های جدی مصرف و حتی تولید بازی های دیجیتال در منطقه و جهان تبدیل کرده است. با نگاهی به گذشته، شاید تصور اینکه روزی بازی سازان ایرانی بتوانند نام خود را بر سر زبان های جامعه جهانی بازی بیاورند، بیشتر شبیه یک آرزو بود تا واقعیت. اما حالا در میانه موج نوآوری و تلاش جوانان

استودیوهای ایرانی با امکانات کمتر نسبت به رقبای خارجی اما با ذهنی خلاق، سدها و محدودیت ها را کنار زده اند و آثاری پدید آورده اند که نه تنها در خانه، بلکه در جشنواره ها و فروشگاه های بین المللی نیز دیده و تحسین شده اند. حضور پررنگ بازی های ایرانی بر بسترهای جهانی، کسب امتیازات قابل توجه از مراجع معتبر و دریافت جوایز بین المللی، گواهی روشن بر این مسیر رو به رشد است. اما کدام آثار ایرانی توانسته اند در این رقابت نفسگیر جهانی بدرخشند؟ کدام بازی ها هم دل گیرهای ایرانی را برده اند و هم به سید افتخارات ملی افزوده شده اند و در جمع بهترین ها قرار گرفته اند؟ در ادامه به معرفی ۴ بازی ایرانی می پردازیم که هر کدام به سهم خود، نماینده های شایسته از خلاقیت و توان صنعت بازی کشور در عرصه جهانی بوده اند. آثاری که در معتبرترین سایت های رتبه بندی دنیا امتیاز گرفته اند و نام ایران را برای هزاران بازیکن و منتقد در سراسر جهان آشنا کرده اند.

استودیو: Garshasp: The Monster Slayer (گرشاسپ: گرز ثروت)
پلتفرم: PC
رتبه جهانی: Steam/مانگین ۱۰ از ۱۰
دستاوردها: نخستین بازی اکشن ماجراجویی سدهای ایرانی که موفق به انتشار بین المللی شد و نامش در رسانه های خارجی از جمله Gamespot و IGN مطرح شد. این بازی با الهام از اسطوره های ایرانی، مخاطب غربی را هم جذب کرد.
داستان: روایت پروسه انتقام مبارزه پهلوان اسطوره ای ایرانی، گرشاسپ، با هیولاها و شیطانی است.

استودیو: Space Jammers (فضانوردان آشوبگر)
پلتفرم: PC
رتبه جهانی: Steam/امتیاز ۸.۵ از ۱۰
دستاوردها: این بازی آرتیک با سبک کوآپ و شوتر، با گیم پلی سرعنی و موسیقی خاص، نه فقط در بازار داخلی بلکه در میان گیمرهای اروپایی هم محبوب شد و از نگاه سایت Destructoid و Steam Curators نقدهای مثبتی دریافت کرد.
داستان: گروهی از موجودات فضایی کوچک در مأموریت دشوار برای سرقت از سفینه های دشمن هستند.

امتیازها براساس رتبه بندی سایت Steam است. Steam محبوب ترین پلتفرم بازی در جهان و معتبرترین و جهانی ترین بازار دیجیتال بازی های ویدئویی است که میلیون ها کاربر فعال دارد؛ جایی که هم بازی عرضه و هم کیفیت آن توسط هزاران گیمر سراسر دنیا سنجیده می شود.

این بار در آمریکای دور، هنر ایرانی با خوش رنگ ترین لحظات زندگی و نیایش، چشم ها را خیره کرد. در تازه ترین دوره مسابقه بین المللی عکاسی فلوریدا (FMOFA) در سال ۲۰۲۵ که هر سال میزبان عکس هایی تماشایی از سراسر دنیا است، نام ۲ عکاس جوان ایرانی در کنار درخشان ترین ستاره ها نقش بست. امسال، رقابت بین بیش از ۲۵۰۰ عکس از کشورهای مختلف برای داران کار ساده ای نبود؛ اما زیبایی عکس های ایرانی راه خودش را پیدا کرد.

مجید حجتی، عکاس مجرب تهرانی، با ۲ تصویر فروشنش نشدنی خوش درخشید: در عکس «نماز عید فطر»، لحظه عرفان و معنویت زنان نمازگزار در مسجد جامع همدان در کنار لیختن معصومانه پسر بچه ای که بی خبر از آیین بزرگ ترها، در دنیای کودکی اش غرق شده، به تصویری ماندگار بدل شده است؛ ترکیبی ظریف از صمیمیت ایرانی و شکوه نیایش.

دومین عکس حجتی با نام «جریان زندگی»، روایت امید و شادی پس از ماه ها خشکسالی است: مردم افغانستان، نشسته در کنار زاینده رود و پل تاریخی خواجه، لحظه های ساده اما سراسر امید را در کنار هم تجربه می کنند.

حجتی که بیش از ۲۵ دهه سابقه حرفه ای و صدها جایزه در کارنامه دارد، بار دیگر ثابت کرد نگاه ایرانی، حرف های زیادی برای جهان دارد.

درخشیدن فقط سهم با سابقه ها نبود؛ آرمن امیریان ۲۰ ساله از اصفهان هم با نگاهی تازه به دغدغه های انسان، جایزه نخست بخش عکاسی مفهومی را کسب کرد. عکس «Rebel-01» او روایتی از هویت، حافظه و شور زندگی است؛ شبیه فکری که هر جوان ایرانی با خودش حمل می کند. حالا همه این قاب ها و نگاه ها از ۱۷ تیر تا ۱۶ شهریور ۱۴۰۴ روی دیوارهای موزه هنر عکاسی فلوریدا به نمایش درآمده اند؛ جایی که تماشاگران جهانی با طعم و رنگ زندگی ایرانی آشنایی می شوند.

در روزهایی که تصویر ایران در رسانه های غربی تحت تأثیر فضا سازی های سیاسی قرار دارد، روایت های دست اول گردشگران و چهره های فرهنگی تصویری متفاوت و واقعی تر از کشورمان ارائه می دهند. جنیفر کونینگز، خبرنگار آمریکایی که به تازگی به تهران سفر کرده، یکی از همین راویان است که مشاهدات خود را با صراحتی قابل توجه بیان کرده است.

او که سفر خود را به ایران به نازگسی آغاز کرده، در همان نگاه اول مسحور پایتخت شده است. کونینگز در توصیف تجربه خود می گوید: «من جنیفر کونینگز از آمریکا هستم و باید بگویم آنچه رسانه های غربی از ایران می گویند پرویاگاندا است.» او با مقایسه ای مستقیم میان کلانشهر، به نکته ای اشاره می کند که شاید برای بسیاری از شهروندان تهرانی نیز تازگی داشته باشد: «خیابان های تهران از نیویورک زیباتر است. در آنجا آنیویورک آجاده ها پر از جاله است و بی خانمانان زیادی در سطح شهر دیده می شوند.» این خبرنگار آمریکایی تأکید می کند که در همین مدت کوتاه، زیبایی های ایران، مهمان نوازی و خونگرمی مردم، طعم بی نظیر غذاها و جذابیت های شهری او را عمیقاً تحت تأثیر قرار داده است. سخنان کونینگز که در فضای مجازی پر بازید شده، گواهی دیگر بر این واقعیت است که ایران را باید دید و تجربه کرد، نه آنکه از قاب رسانه های مغرض شناخت.